

SENTÈNCIA 10-98 DE 23 DE JUNY DE 1998

Ponent : M.I. Sra Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que el Tribunal de Corts va dictar Sentència en data 2 de febrer de 1.998 en la Causa núm. 207-5/97, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem Manuel F.C. com autor responsable del delictes major continuat d'incendi en casa habitada i del delictes menor d'ocupació il·legítima d'habitatge no permanent, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de cinc anys de presó, dels quals dos anys fermes i la resta condicional, expulsió definitiva d'Andorra i pagament de les despeses processals causades. En concepte de responsabilitat civil es condemna Manuel F.C. al pagament a: 1) Josep A.F., en representació de la família C., perjudicada, la suma d'un milió tres-centes setanta mil (1.370.000) pessetes per danys i perjudicis soferts. 2) L'Hble. Comú de Canillo, perjudicat, la quantitat de cent quatre mil (104.000) pessetes, pel mateix concepte."

II. RESULTANT: Que contra l'esmentada Sentència interposa recurs de Suplicació el Llettrat Pere J. AUGÉ SANCHEZ en nom i representació de Manuel F.C., el qual al·lega com a motius del recurs: l'error en l'apreciació de la prova (art. 3.5 del Decret de Suplicació), i infracció d'una norma penal substantiva (art. 3.7 del Decret).

Exposa que en concret es tracta de determinar si l'actitud de l'inculpat fou dolosa o culposa, sent determinant el grau d'intencionalitat sobre la qualificació dels fets com a delictes major d'incendi de l'art. 259 del CP, delictes menor d'incendi culpòs de l'art. 338 del Cp o delictes menor de danys culpòs de l'art. 337 CP.

En aquest aspecte estima que el Tribunal de Corts no ha tingut en compte l'estat d'embriaguesa confirmat pel peritatge mèdic del Dr. Cabeza que conclogué que "els actes comesos pel processat han estat induïts per un consum

abusiu i puntual de begudes alcohòliques que ha motivat una pèrdua de la capacitat de voluntarietat i de judici crític", permetent doncs caracteritzar la existència d'un trastorn mental transitori, i de retenir a benefici de Manuel F.C. l'eximent complet de responsabilitat penal en aplicació de l'art. 19.2 CP.

Reprotxa a la Sentència recorreguda de no haver pres en consideració el motiu de l'actuació de l'inculpat, i sobretot la inexistència d'ànim de venjança, que no pot resultar del sol fet que el processat havia estat acomiadat per la família C. que l'havia empleat.

Sosté que el Tribunal de Corts presum l'existència de l'ànim de venjança i per via de conseqüència d'un acte intencional del processat que va afirmar haver encès els focs amb la sola finalitat d'escalfar-se i del qual sols li pot ser reprotxat una simple falta d'imprudència.

En dedueix que els fets comesos per Manuel F.C. poden ser finalment qualificats de delicte menor culpòs d'ocupació il·legítima d'habitatge no permanent de l'art. 341 del CP, i delicte menor de danys per imprudència de l'art. 337 i subsidiàriament de delicte d'incendi culpòs de l'art. 338, i que el processat s'ha d'absoldre d'aquests delictes en base a la circumstància d'eximent complet de trastorn mental transitori de l'art. 19.2 CP.

Subsidiàriament demana que es tingui en compte les circumstàncies d'eximent incompleta de trastorn mental transitori, i de l'absència d'antecedents penals per imposar a Manuel F.C. una pena màxima de 4 mesos de presó i una multa de 50.000.-pts.

III. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs i demana la confirmació de la Sentència.

Posa de relleu que el desenvolupament dels fets permet establir la intenció del recurrent de provocar un incendi a l'immoble de la família C., que sabia estava habitat, i fa constar que els delictes foren comesos quan Manuel F.C. portava residint al Principat feia tant sols 3 mesos.

IV. RESULTANT: Que també s'oposa al recurs el Lletrat Xavier JORDANA ROSSELL advocat de Josep A.F. Estima que l'estat d'embriaguesa no pot constituir una causa d'irresponsabilitat penal ni tant sols d'alleugeriment d'aquesta. A més posa de relleu que les circumstàncies en les quals es van produir els fets no permeten establir que

les facultats intel·lectuals i la voluntat del processat estaven totalment hagudes per l'efecte de l'alcohol.

En referència a les conclusions de l'informe del Dr. CABEZA fa constar que Manuel F.C. no pateix cap trastorn físic, ni permanent ni transitori, de manera que la única explicació possible de la forma delictuosa d'actuar del processat resideix en el desig de venjança després d'haver estat acomiadat.

Sosté per oposar-se al segon motiu de Suplicació, que els incendis ocasionats pel processat no poden provenir que d'un acte voluntari.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que la relació objectiva dels fets provats, tal com està exposada en el 1r Resultant de la Sentència recorreguda, no ha estat contestada pel recurrent, que es limita a reprotxar al Tribunal de Corts d'haver deduït, de les circumstàncies en les quals van ser encesos els 4 incendis, la prova d'un acte voluntari comès per Manuel F.C.

II. CONSIDERANT: Que entre tres quarts i les cinc de la matinada del dia 18 de novembre de 1.997, Manuel F.C. va encendre en dos immobles propietat de la família C., el seu antic patró, distants entre sí de varis centenars de metres, dos focs, el primer en un apartament destinat a allotjar els empleats on va deixar caure un paper encès sobre un matalàs, marxant immediatament, el segon als baixos de la casa pairal C., on va posar el foc en un sac de palla abans de marxar vers el seu domicili, encenent pel camí dos altres focs en una caseta de fusta i un contenidor per escombraries propietat de l'Hble. Comú de Canillo. Que la repetició dels fets, la distancia separant els 4 punts d'incendi, el modus operandi que consistia a encendre papers amb la intenció de fer un foc i finalment la identitat dels propietaris dels immobles incendiats, permeten a l'evidència excloure l'acte involuntari d'imprudència o de negligència i de caracteritzar la voluntat del processat de causar els incendis. Així doncs el Tribunal de Corts ha fet una justa apreciació de la prova.

III. CONSIDERANT: D'altra part, sobre el segon motiu de Suplicació, que segons disposa l'article 19.2 del Codi

Penal està exempt de responsabilitat penal aquell que comet l'acte delictiu en estat d'alienació mental o de trastorn mental transitori no provocat intencionadament que el privi totalment de les seves facultats intel·lectuals o de control de la seva voluntat. Que l'estat d'embriaguesa que resulta d'una actitud voluntària d'abusar de begudes alcohòliques, no pot en cap cas justificar la exempció de responsabilitat penal prevista per aquell text. I que, concretament, el comportament de Manuel F.C., que va parlar després dels fets amb Dionisi R., i va fer a peu un trajecte relativament llarg, permet pensar que l'estat d'embriaguesa en que es trobava no havia anul·lat totalment les seves facultats mentals. Finalment el Dr. Joan CABEZA GIMÉNEZ que va procedir a l'examen psiquiàtric del processat no va rellevar sobre l'interessat cap alteració de les facultats mentals o trastorn de la personalitat, estimant que els actes comesos foren facilitats per l'abús de l'alcohol.

IV. CONSIDERANT: que imposable, malgrat l'extrema gravetat del fet delictuós i el signe de perillositat del que va fer prova el processat, una pena notament inferior a la pena incorreguda en aplicació de l'article 259 del Codi Penal, el Tribunal de Corts ha tingut en compte circumstàncies atenuants, com les previstes a l'art. 23 del mateix Codi, i que també està totalment justificada la mesura d'expulsió definitiva pronunciada envers el processat, que residia al Principat des de feia dos mesos al moment dels fets, no exercia cap treball ni hi tenia lligams familiars.

V. CONSIDERANT: Que en aquestes condicions convé confirmar la Sentència recorreguda, imposable les costes processals causades al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs de Suplicació interposat per Manuel F.C.

2.- Confirmar en totes les seves disposicions la Sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 2 de febrer de 1.998 en la Causa núm.207-5/97.

3.- Condemnar el recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.